

Okhaldhunga Times Juli 2019

Nu är Erik och Kristin på sommaruppehåll i Norge och ni får åter igen stå ut med ett svenskt inslag i OT, vi hoppas och tror att det går bra.

När vi för 10 år sedan kom hit för första gången för att arbeta under några månader var både våra barn och sjukhuset små. Nu har båda delar vuxit till ordentligt och det är ju som det ska. Visst kan man med värme och viss nostalgi minnas hur det var när de var små, men tidens gång är ju framåt och utveckling och växt något positivt.

Litet barn, litet sjukhus

Stora barn, stort sjukhus

Även i samhället runt sjukhuset sker en stor utveckling - människor flyttar in från omgivande landsbygd, vägar breddas, blir fler och håller på väg att asfalteras och många nya hus har byggts bara sedan vi var här för två år sedan. Man märker förändringen också på tillströmningen till sjukhuset, att många har kunnat söka tidigare pga de förbättrade transportvägarna men också att det sker en hel del skador till följd av ökad trafik och olyckor i samband med väg - och husbyggande.

Vägbygge med uppmurning av stödmur för att vägen ska hålla även under monsuntider

I förra veckan kom fem unga killar in till vår akutmottagning efter att ha kört av vägen och vält med en liten "tuk-tuk" (elektrisk 3-hjulig minibil).

Tuk tuk, små hjul på svåra vägar.

Fyra av dem var allvarligt skadade och efter några timmars intensivt arbete med diagnostik och stabiliserande insatser kunde vi summera att det rörde sig om två personer med allvarliga lungkontusioner där den ene intuberats, han hade också en skallskada med trolig hjärnskada, en med lårbensfraktur, en med brösttryggsfraktur och omfattande sårskador i ansikte och panna.

Några timmar senare kunde de flygas med militärhelikopter till Kathmandu för insatser vi inte har möjlighet att göra här. Hela sjukhusstaben och många från byn runt omkring sluter upp vid ett sådant här tillfälle, både av nyfikenhet och för att hjälpa till.

Helikoptertransport av fyra svårt skadade unga killar

Sträckbehandling 1

Sträckbehandling 2

Hemmasnickrad spineboard för stabil överflyttning av patienter med ryggskada

Ryggmargsskadeavdelning

I förra OT beskrevs sträckläggningen av en kvinna med ryggmargsskada. Hon kom sig fint och fick tillbaka mycket av kraft och rörelseförmåga och blev utskriven för ett par veckor sedan, just i tid för att lämna plats för två nya patienter med i stort sett samma skador efter fall. Dessa ligger nu båda i skullsträck. Samtidigt blev också en ung kvinna med kvarstående svaghet efter en liknande skada inlagd för behandling av urinvägsinfektion så för tillfället har vi en liten ryggmargsskadeavdelning på sjukhuset där såväl patienter som anhöriga och personal gör sitt bästa för att ingjuta mod och hopp om ett fullvärdigt liv även efter en så här allvarlig skada.

Anhopning

Att patientfall som liknar varandra har en tendens att komma ungefär samtidigt är ett känt fenomen inom medicinen (clustering). Sedan vi kom har diagnoserna avlöst varandra ...

...3 barn med hjärtfel under första par veckorna följdes av 4 mycket små bebisar som alla behövde inkubator samtidigt. 4 ostemyelitpatienter (beninfektioner) första veckan följdes av 5 armbågsfrakturer inom två dagar, som sedan följdes av ett helt litet gäng av blindtarmsinflammationer under en veckas tid.

Men ett fall har vi som väl är bara i singularis än så länge och det är vår lille musbettspojke. I förra OT beskrevs hur ett musbett på foten snabbt blev infekterat och att infektionen spred sig upp längs benet ända högt upp på låret och hur vi behövde öppna och rensa upp hela benets yttersida. Läkningprocessen har gått långt över förväntan och han har nu kunnat få hud transplanterad till foten där det var som mest öppet, och han är på väg hemåt nu i dagarna, med ett ärrat, men för övrigt återställt ben.

Det bubblar av liv

Nepal har sedan 1960 tredubblat sin befolkning från 9 till 29 miljoner, men har samtidig gjort en formidabel förändring från ett medel på 6 barn/ kvinna 1960, till nu 2,1 barn/ kvinna. Till jämförelse föds det i Norge 1,7 barn/kvinna. Nepal har fortfarande en relativt ung befolkning och det föds många nya nepaleser i vårt område varje dag. Uppskattningsvis föds nu nästan hälften av dessa numera här på sjukhuset, resterande föds i hemmet eller på hälsostationer ute i byarna. Som i alla länder föds en del barn för tidig av olika orsaker och de minsta av dessa måste ha sjukhusvård för att överleva.

Den senaste tiden har det bubblat av liv i våra kuvöser, små men starka liv. De har alla haft behov av stöd för sin andning och syrgas 24 timmar om dygnet. För bara två år sedan skulle detta ha varit en väldig stor utmaning då en sådan kontinuerlig förbrukning skulle dränerat alla oxygencylindrar, som på den tiden fick hämtas hela vägen från Kathmandu, och våra oxygenkoncentratorer skulle gått varma. Men tack vare den relativt nya oxygenfabriken kan man nu ge god och livsnödvändig

Det bubblar i oxygenbefuktaren igen!

hjälp i vecka efter vecka. Men för tre veckor sen var det plötsligt en morgon slut. Även alla våra extra cylindrar var tomma pga av problem med refill-maskinen. Ingen bra känsla när man visste att dessa små skulle behöva oxygen i flera veckor framöver. Koncentratorer hade används under hela natten. Efter ett par dagars febril aktivitet för att åtgärda felet i fabriken så var åtminstone den kontinuerliga driften uppe igen, men utan någon buffertkapacitet.

När tre små prematurfödda klarar sig genom den första kritiska fasen och stabiliserar sig andningsmässigt, så är en utmaning att börja växa. De förlorade som alla nyfödda en del i vikt den första tiden, och som lägst var den samlade vikten av våra tre små ca 3,8 kilo. Alltså som en medelstor norsk nyfödd. De är för små både att få till, och att orka med, att amma tillräckligt. Därför får de maten genom en liten slang i mun eller näsa, handmjölkad modersmjölk som ges varannan timme dag som natt. Det kräver mycket av såväl vårdpersonal som mor och far. På 4 veckor blir det 336 måltider per barn.

3 nya små familjer som 4 veckor har delat samma rum, utmaningar och nu belöning, barn som närmar sig utskrivningsstorlek.

Utslag från världens topp

Fyra barn har hon mist tidigt i deras liv och den lilla flickan hon kommer med till sjukhuset är ett par månader gammal och är hennes enda levande barn. I den fattiga by där hon bor, en bra bit upp på Mt Everest, har över 50 barn insjuknat med feber och blåsbildningar i huden, så många att man valt stänga den lokala skolan. Då bestämde hon sig att ta flickan med till "Mission" eftersom hon hört någon annan som fått god hjälp här. Så hon satsade stort ekonomiskt och tog helikopter, buss och jeep och kom så till slut hit till sjukhuset.

Infektionen verkar vara en virusinfektion, som har börjat att läka ut och flickan är i bättring. Det hela kommer förmodligen att gå bra för både henne och de barn på världens tak som inte sökt vård, men det är ett fint exempel på den världsomfattande, utgivande föräldrakärleken.

Verkar inte tyngdlagen på samma sätt om man är född på Mt Everest? Den lilla verkar sova gott trots 90 graders lutning av korgen.

Med vänliga hälsningar

Familjen Övregaard

Vill man stötta arbetet vid Okhaldhunga sjukhus kan man använda Normisjons kontonummer:
1503.02.13537 och märka överföringen med <<Okhaldhunga Sykehus, Nepal>>